

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	4
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	8
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	13
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	15

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 88/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w myśl przepisu art. 969 § 1 k.p.c. przepadek rękojmi następuje z mocy prawa i orzeczenie sądu egzekucyjnego w tej mierze ma charakter deklaratoryjny czy też orzeczenie to ma charakter konstytutywny?

2. O ile orzeczenie wydane w trybie art. 969 § 1 k.p.c. jest aktem konstytutywnym, to czy jego wydanie uzależnione jest od ustalenia zawinienia nabywcy w niedotrzymaniu terminu do zapłaty pozostałej części ceny nabycia?”

III CZP 89/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa-Prawa w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brzmienie art. 95b w związku z art. 95e § 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) wyłącza możliwość sporządzenia aktu poświadczenia dziedziczenia w sytuacji, gdy jeden ze spadkobierców powołanych do dziedziczenia na podstawie ustawy lub testamentu nie żyje?”

III CZP 90/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione

do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy określenie w bankowym tytule egzekucyjnym wysokości odsetek według stopy procentowej odsetek maksymalnych, to jest w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego spełnia wymogi formalne z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) jeżeli wskazano także aktualną stopę tych odsetek właściwą na chwilę wystawienia tytułu?”

III CZP 91/09

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy likwidator spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 299 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.)?”

III CZP 92/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie dochodzenia w ramach ochrony dóbr osobistych roszczenia niemajątkowego i majątkowego – pieniężnego (tj. zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny) należna opłata sądowa od pozwu składa się tylko ze stałej opłaty (o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwanej dalej UKSC), czy także z opłaty stosunkowej obliczonej od wysokości dochodzonego roszczenia majątkowego – pieniężnego (art. 13 UKSC)?”

III CZP 93/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku określonym w art. 357 § 2 k.p.c., tj. wydania postanowienia zaskarżalnego zażaleniem na posiedzeniu niejawnym i doręczenia odpisu tego postanowienia bez stosownego pouczenia o prawie, sposobie i terminie wniesienia zażalenia, brak owego pouczenia powoduje, że termin do wniesienia tego środka odwoławczego nie rozpoczyna biegu, czy też stanowi podstawę do przywrócenia terminu w oparciu o przepis art. 168 § 1 k.p.c.?”

III CZP 94/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy umieszczenie na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) przez poprzednika prawnego Telekomunikacji Polskiej S.A. w Warszawie – przedsiębiorstwo «Poczta Polska Telegraf i Telefon» na nieruchomości osoby trzeciej osprzętu liniowego instalacji telefonicznej, uzasadnia przyjęcie, że na rzecz tego podmiotu powstało nieodwołalne i bezterminowe, skuteczne wobec właściciela rzeczy, prawo do korzystania z tej nieruchomości?

2. Czy z faktu, że powołany w pytaniu pierwszym przepis przyznawał PPTT prawo do bezpłatnego umieszczenia na nieruchomości osoby trzeciej osprzętu liniowego instalacji telefonicznej, należy wyprowadzić wniosek, że właściciel tak obciążonej rzeczy został na trwałe pozbawiony możliwości uzyskiwania jakiegokolwiek ekwiwalentu pieniężnego z tytułu korzystania z nieruchomości przez przedsiębiorstwo telekomunikacyjne?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 46/09 – z dnia 19 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Postanowienie o zakończeniu postępowania upadłościowego, wydane po zaspokojeniu przez dłużnika wszystkich wierzycieli, nie stanowi podstawy do wykreślenia go z rejestru dłużników niewypłacalnych.

III CZP 48/09 – z dnia 19 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy jako obciążenie wygasające na mocy art. 241 k.c. należy traktować nieujawnione w księdze wieczystej prawo dzierżawy nieruchomości, w przypadku gdy wydzierżawiający – uczelnia publiczna – staje się właścicielem tej nieruchomości na podstawie art. 256 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 51/09 – z dnia 19 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach:

„Czy – w przypadku niezgodności stanu posiadania na dzień 4 listopada 1971 r. z mapą ewidencji gruntów przyjętą za podstawę wydanego aktu własności ziemi – nabycie własności części nieruchomości pochodzącej z podziału większej całości następuje w granicach wynikających z mapy dołączonej do akt księgi wieczystej założonej dla nowopowstałej po podziale nieruchomości, czy też w

granicach przysługującej faktycznie poprzednikom prawnym własności stwierdzonej aktem własności ziemi, a wyznaczonej stanem posiadania na 4 listopada 1971 r.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 53/09 – z dnia 19 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży

Prawo własności nieruchomości, nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej w trybie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności (Dz. U. Nr 123, poz. 781), stanowi majątek odrębny tego z małżonków, któremu przed powstaniem wspólności przysługiwało prawo użytkowania wieczystego tej nieruchomości i prawo własności posadowionych na niej budynków (art. 33 pkt 3 k.r.o. w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 stycznia 2005 r.).

III CZP 56/09 – z dnia 19 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu

W sprawie z powództwa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej o określenie odszkodowania na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398 ze zm.) gmina nie ma legitymacji biernej.

III CZP 58/09 – z dnia 19 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn.: Dz. U. z

2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) strona może – niezależnie od innych roszczeń wynikających z umowy – dochodzić zwrotu bezpodstawnie uzyskanych korzyści z tytułu pobrania innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 23/09

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy za pokrzywdzonego – Zakład Ubezpieczeń Społecznych, uprawniona do wniesienia zażalenia jest osoba, która – jako pracownik – dysponuje upoważnieniem do reprezentowania Zakładu w sprawach karnych, udzielonym w ramach tzw. ciągu pełnomocnictw?”

I KZP 24/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zatarcie skazania, które zawierało orzeczenie o jednym z zakazów wymienionych w art. 244 k.k., powoduje brak środka dowodowego w postaci prawomocnego orzeczenia sądu oraz czy zapis w art. 106 k.k., że skazanie uważa się za niebyłe, ma wpływ na niemożność przyjęcia odpowiedzialności za czyn z art. 244 k.k.?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 322/08 – wyrok z dnia 4 marca 2009 r.

Przepis art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w pierwotnym brzmieniu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016) stanowił, że bieg terminu przedawnienia zbrodni komunistycznej rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 1990 r. oraz że art. 4 § 1 k.k. nie stosuje się. Przepis ten określał początek biegu terminu przedawnienia, natomiast nie wskazywał jego zakończenia. W tym zakresie zastosowanie miały przepisy Kodeksu karnego z 1969 r., dotyczące terminów przedawnienia karalności przestępstw. Dopiero nowelizacja tej ustawy dokonana ustawą z dnia 13 maja 1999 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 360) wprowadziła w art. 4 ust. 1a dwudziestoletni i trzydziestoletni termin przedawnienia zbrodni komunistycznych, liczony od dnia 1 stycznia 1990 r.

Okres przedawnienia, który raz upłynął, nie może odżyć na skutek zmiany przepisów, chyba że ustawodawca wyłącza w ogóle stosowanie przedawnienia do określonej kategorii przestępstw. Takie unormowanie wprowadzono w art. 109 k.k. z 1969 r., jak i obecnie w art. 105 § 1 i 2 k.k. oraz w art. 4 ust. 1 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, jako implementację norm prawa międzynarodowego o niestosowaniu przedawnienia wobec zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości.

III KZ 15/09 – postanowienie z dnia 19 marca 2009 r.

1. Postanowienie sądu odwoławczego, wydane w trybie prze-

pisów Kodeksu karnego wykonawczego, o utrzymaniu w mocy postanowienia o odwołaniu rozłożenia na raty należności sądowych, nie podlega zaskarżeniu kasacją w trybie art. 519 k.p.k.

2. Z art. 526 § 2 k.p.k., statuującego tzw. przymus adwokacko – radcowski, wynika, że kasację strony innej niż prokurator ma sporządzić i podpisać obrońca lub pełnomocnik będący adwokatem lub radcą prawnym, zatem strona, nawet gdy wykonuje jeden z tych zawodów, nie może skutecznie sama dokonać tych czynności w sytuacji, gdy przysługuje jej prawo do wystąpienia z kasacją.

V KZ 8/09 – postanowienie z dnia 25 marca 2009 r.

Wniesienie osobistej kasacji przez skarżącego wraz z wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, obliguje prezesa sądu (art. 93 § 2 k.p.k.) do merytorycznego rozpoznania wniosku w oparciu o przepis art. 78 § 1 k.p.k. Przy rozstrzygnięciu o jego zasadności, niedopuszczalna jest antycypacja możliwych dalszych czynności obrońcy, wykonywanych w ramach kompetencji przewidzianych w art. 84 § 3 k.p.k.

IV KZ 13/09 – postanowienie z dnia 25 marca 2009 r.

Przepis art. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym od dnia 10 września 2005 r., tzn. od wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163, poz. 1361) nie stanowi przepisu szczególnego w stosunku do unormowań zawartych w Kodeksie postępowania karnego, a w szczególności do art. 88 § 1 i 2, regulującego zakres upoważnienia radców prawnych do występowania w procesach karnych.

V KZ 15/09 – postanowienie z dnia 25 marca 2009 r.

Skoro w myśl art. 176 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. –

Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535) placówki pocztowe doręczają syndykowi adresowaną do upadłego korespondencję i wszelkie przesyłki, a ten zobligowany jest je przekazać upadłemu (o ile dotyczą masy upadłości), to tym samym syndyka traktować należy jako „domownika”, o którym mowa w art. 132 § 2 k.p.k., z wszystkimi tego konsekwencjami. Oznacza to, że datą doręczenia pisma adresatowi jest dzień oddania go syndykowi. Domniemanie to – co oczywiste – może zostać obalone w toku postępowania, gdy adresat wykaże, że pomimo prawnie skutecznego doręczenia, pismo nie zostało mu oddane w ogóle lub otrzymał je z opóźnieniem.

IV KO 35/09 – postanowienie z dnia 26 marca 2009 r.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. nie obejmuje postępowania w przedmiocie objęcia leżeniem w trybie art. 117 k.k.w.

V KK 447/08 – wyrok z dnia 1 czerwca 2009 r.

1. Potrzeba kierowania się dyrektywą języka specjalnego wyłania się zwłaszcza przy dokonywaniu wykładni znamion czynów zabronionych, typizowanych w tzw. pozakodeksowych przepisach karnych, zamieszczanych w ustawach normujących wyodrębniony obszar działalności.

2. Inwestor, pozostając uczestnikiem procesu budowlanego także w fazie wykonywania robót budowlanych, należy do kręgu podmiotów przestępstwa określonego w art. 90 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. 2006 r. Nr 156, poz. 118), jeżeli powierzył ich wykonywanie bez prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę. Odnosi się to w równym stopniu do sytuacji, w której inwestor powierzył rozbiórkę obiektu budowlanego, gdy wymagała ona pozwolenia właściwego organu.

II KZ 32/09 – postanowienie z dnia 9 czerwca 2009 r.

Przepisy regulujące przebieg postępowania karnego nie przewidują procedury sprostowania nieścisłości oraz opuszczeń w protokołach rozprawy lub posiedzenia po prawomocnym zakończeniu procesu.

V KK 138/09 – wyrok z dnia 16 lipca 2009 r.

1. W postępowaniu w sprawie o wykroczenie, gdy na etapie postępowania międzyinstancyjnego dochodzi do depenalizacji zachowania stanowiącego wykroczenie, sąd *ad quem* odpowiednio (art. 109 § 1 k.p.s.w.) stosując art. 62 § 3 k.p.s.w. i art. 5 § 1 pkt 2 k.p.s.w. powinien wydać wyrok uniewinniający.

2. Przypisanie obwinionemu zawinienia czynu, który już w dacie orzekania przez sąd odwoławczy nie wypełniał znamion wykroczenia, choćby związane było z odstąpieniem od wymierzenia kary, zrównać należy z sytuacją określoną w art. 537 § 2 *in fine* k.p.k.

I KZP 8/09 – postanowienie z dnia 29 lipca 2009 r.

Zasada *nullum crimen sine lege* oznacza, że odpowiedzialność karną może ponieść tylko sprawca czynu zabronionego przez ustawę, nie zaś, że ustawa taka będzie zawierała opis każdego możliwego zachowania, które wyczerpuje znamiona tego czynu. Nie można zatem stawiać znaku równości pomiędzy sformułowaniem „czyn”, użytym w art. 1 § 1 k.k., a koniecznością stworzenia kompletnego ustawowego katalogu zachowań określających poszczególne czynności sprawcze realizujące znamiona typów czynów zabronionych.

I KZP 9/09 – postanowienie z dnia 29 lipca 2009 r.

Orzeczenie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, w któ-

rym co do części spraw podlegających badaniu ustalono istnienie przesłanek decydujących o połączeniu wyroków, a co do innych – stwierdzono brak podstaw do objęcia ich wyrokiem łącznym, jest jednolitą konstrukcją procesową wyrażającą dwa różne aspekty oceny warunków do wydania wyroku łącznego i w konsekwencji powinno mieć postać wyroku ze wszystkimi tego następstwami, dotyczącymi również wnoszenia środków odwoławczych.

I KZP 11/09 – postanowienie z dnia 29 lipca 2009 r.

Zapewnienie oskarżonemu pozostawania na wolności – o którym mowa w art. 282 § 1 k.p.k. – odnosi się jedynie do postępowania, w związku z którym wydano list żelazny i w żadnym razie nie rozciąga się na inne postępowania, w szczególności w sprawach, w których nastąpiło prawomocne skazanie.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 10/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy trzyletni termin z art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353), za który organ rentowy może żądać zwrotu nienależnie pobranego świadczenia należy liczyć od daty wydania decyzji zobowiązującej do zwrotu, czy też od daty wstrzymania wypłaty świadczenia?”

I UZP 11/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy można żądać ustalenia wysokości renty rodzinnej od wysokości renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, która przysługiwałaby zmarłemu, obliczonej na nowo (z zastosowaniem aktualnej kwoty bazowej), mimo istnienia warunków art. 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), skutkujących obliczeniem renty na tych samych zasadach, jak pobierana?”

II UZP 9/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedsta-

wione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy zawarte w art. 116a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60) pojęcie ustawowe: organ zarządzający innymi osobami prawnymi niż wymienione w art. 116 tej ustawy obejmuje również wymienione w art. 33a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 ze zm.) stanowisko tymczasowego kierownika przedsiębiorstwa państwowego, stanowiąc przez to podstawę odpowiedzialności subsydiarnej osób zajmujących to stanowisko na zasadach określonych w art. 116 ordynacji podatkowej?

2. Czy zawarte w art. 116a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60) pojęcie ustawowe: organ zarządzający innymi osobami prawnymi niż wymienione w art. 116 tej ustawy obejmuje również wymienione w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 ze zm.) stanowisko zarządcy komisarycznego przedsiębiorstwa państwowego, stanowiąc przez to podstawę odpowiedzialności subsydiarnej osób zajmujących to stanowisko na zasadach określonych w art. 116 ordynacji podatkowej?”

III PZP 2/09

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy tzw. orzeczenie interpretacyjne Trybunału Konstytucyjnego stwierdzające niezgodność normy prawnej z Konstytucją stanowi podstawę do żądania wznowienia postępowania stosownie do art. 401¹ k.p.c.?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 8/09 – z dnia 12 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z/s w Gdyni:

„Czy odwołanemu z pełnionej funkcji członkowi zarządu zatrudnionemu przez spółkę na podstawie umowy o pracę na stanowisku członka zarządu przysługuje ochrona przed rozwiązaniem tegoż stosunku pracy – wynikająca z art. 39 kodeksu pracy; a jeżeli tak to jakie roszczenie zamiast żądania przywrócenia do pracy i zasądzenia wynagrodzenia za cały okres pozostawania bez pracy przysługuje temu członkowi zarządu w przypadku rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy z naruszeniem art. 39 kodeksu pracy; czy jest to odszkodowanie w wysokości przewidzianej w art. 58 kodeksu pracy, czy też odszkodowanie w innej wysokości?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II PZP 9/09 – z dnia 12 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie

Samodzielną podstawę dochodzenia roszczeń od Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stanowi art. 43 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121 ze zm.).

I UZP 9/09 – z dnia 18 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

Do podstawy wymiaru zasiłku chorobowego ubezpieczonego prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą nie wlicza się wynagrodzenia za pracę uzyskanego w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy; wlicza się natomiast przychód uzyskany w poprzednim okresie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, jeżeli w ubezpieczeniu chorobowym – bez względu na jego tytuł – nie wystąpiły przerwy przekraczające 30 dni (art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267 ze zm.).

III UZP 1/09 – z dnia 19 sierpnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie

Zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne wypłacane po ustaniu stosunku pracy nie podlegają wliczeniu do podstawy wymiaru emerytury.